

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Faisala Husseiniho v právní věci žalobce: **P. B.**, zastoupený JUDr. Alešem Popelkou, advokátem se sídlem třída Míru 92, Pardubice, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 29. 1. 2025, č. j. 52 A 27/2024-85,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II.** Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Holice (dále jen „*městský úřad*“) rozhodnutím ze dne 5. 1. 2023, č. j. MUHO/00338/2023 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), zamítl podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „*zákon o silničním provozu*“), námitky žalobce proti záznamu bodů za přestupky spáchané jednáním zařazeným do bodového hodnocení a potvrdil záznam bodů provedený v registru řidičů. Žalovaný rozhodnutím ze dne 17. 4. 2024, č. j. SpKrÚ 16789/2023-3, zamítl odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí a toto rozhodnutí potvrdil.

[2] Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích (dále jen „*krajský soud*“), který ji rozsudkem ze dne 29. 1. 2025, č. j. 52 A 27/2024-85, zamítl jako nedůvodnou.

[3] Krajský soud zrekapituloval, že žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče na základě šesti záznamů. Ve dnech 7. 9. 2020, 1. 10. 2021 a 14. 2. 2022 byly žalobci zaznamenány vždy 2 body za přestupky podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu neboť při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 10 km/h a více; ve dnech 19. 5. 2021 a 4. 10. 2022 byly žalobci zaznamenány vždy 2 body za přestupky podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu, neboť při řízení vozidla držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení; a dne 10. 3. 2022 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu, neboť při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více.

[4] Nejprve krajský soud konstatoval, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů je správní orgán oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem, a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu, obsahující bodové hodnocení. Dále uvedl, že námitky vytýkající příkazovým blokům formální vady, které nemohou mít dopad na jejich způsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru řidičů, nemohou být úspěšné. Náležitostmi podkladového rozhodnutí, které jsou podstatné pro záznam bodů v registru řidičů, jsou dle krajského soudu identifikace osoby přestupce, skutkové podstaty přestupku a datum nabytí právní moci, resp. vydání rozhodnutí. U příkazového bloku je pak nezbytnou náležitostí též podpis přestupce.

[5] Žalobce zpochybňoval, že příkazové bloky podepsal. Dle krajského soudu však byla žalobní argumentace nejednotná a obecná. Žalobce netvrdil nic konkrétního, co by mohlo nasvědčovat tomu, že příkazové bloky skutečně nepodepsal. Pokud správní orgány neměly o pravosti podpisů na příkazových blocích vzhledem ke všem okolnostem pochybnosti, nebylo jejich povinností opatřovat důkazy k prokázání žalobcova tvrzení. Proto také správní orgány nepochybily, pokud neprovedly žalobcem navrhovaný důkaz znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví. Krajský soud dodal, že se jednalo o sérii přestupků, a pokud žalobce tvrdí, že různí policisté a strážníci městské policie nezávisle na sobě v šesti případech uložili pokuty příkazem na místě, aniž by žalobce v kterémkoli z případů příkazový blok podepsal nebo s ním souhlasil, bylo na žalobci, aby svá tvrzení konkretizoval. Dle krajského soudu neexistují důvodné pochybnosti o tom, že všechny příkazové bloky obsahují podpisy žalobce. Je přitom nerozhodné, kde přesně na příkazových blocích se podpisy nacházejí, a zda jsou případně mimo prostor k tomu určený. Umístění podpisu přestupce na příkazovém bloku zákon neupravuje.

[6] Žalobce dále napadal nedostatečnou specifikaci míst spáchání přestupků; v příkazovém bloku ze dne 14. 2. 2022 bylo místo vymezeno jako „*ulice Bratří Čapků*“ a v příkazovém bloku ze dne 1. 10. 2021 jako „*Choteč X*“. Krajský soud konstatoval, že na příkazový blok nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. Judikatura Nejvyššího správního soudu se odklání od rigidního posuzování příkazových bloků a akceptuje, pokud příkazový blok obsahuje pouze stručné informace. Dále uvedl, že námitka nečitelného nebo chybějícího místa nebo času spáchání přestupku nemůže vést k revizi zaznamenaných bodů v registru řidičů.

[7] Dle krajského soudu je místní vymezení skutku „*v ulici Bratří Čapků (směr Ředice) v Holících*“ dostatečné. Dodal, že v celé ulici Bratří Čapků v Holících platí obecná úprava

pokračování

nejvyšší dovolené rychlosti 50 km/h (žalobce se v místě dopustil přestupku překročením nejvyšší dovolené rychlosti o 10 km/h a více – pozn. NSS). Za dostatečné považoval krajský soud také vymezení místa skutku jako „Choteč X“. Pokud žalobce namítal, že v České republice existují tři obce s názvem Choteč, a to ve třech různých krajích, pak dle krajského soudu je zřejmé, že žalobce spáchal přestupek v Chotči nacházející se v Pardubickém kraji. K tomu krajský soud dospěl zejména proto, že příkazový blok byl předložen Dopravním inspektorátem Policie ČR v Pardubicích, dům s č. p. X se v Chotči nachází v ulici Pardubická a žalobce žije v obci H. v okrese Pardubice.

[8] Co se týče žalobcem namítaných časových rozporů v příkazových blocích ze dnů 7. 9. 2020 a 14. 2. 2022 a na ně navazujících oznámeních policie o uložení pokuty, nemohou dle krajského soudu takto nepatrné rozdíly (konkrétně rozdíl dvou, resp. tří minut) vytvořit prostor pro záměnu skutku s jiným skutkem.

[9] Krajský soud se neztotožnil ani s námitkou, dle níž v Pardubicích v ulici Husova před domem č. p. 1116 (kde se žalobce dopustil přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 10 km/h a více – pozn. NSS) platí nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, a nikoliv jen 40 km/h. Žalovaný dle krajského soudu správně vysvětlil, že místní úprava provozu končí s koncem hranice křižovatky, přičemž v dané věci je před i za křižovatkou umístěna svislá dopravní značka B 20a stanovující nejvyšší dovolenou rychlost 40 km/h. Nadto, žalobci byla naměřena rychlost 57 km/h, a tedy žalobce překročil i jím tvrzenou nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h.

[10] Žalobce ve správním řízení navrhoval provedení důkazu znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví a záznamem zaevidovaným měřicím zařízením, který měly správní orgány porovnat s rozhodnutím o přestupku a oznámením o uložení pokuty. Žalovaný se k těmto důkazním návrhům výslovně nevyjádřil, nicméně dle krajského soudu lze z odůvodnění rozhodnutí žalovaného implicitně dovodit, že považoval provedení těchto důkazů za nadbytečné. Přestože se jedná o pochybení, nedosahuje takové závažnosti, aby způsobilo nezákonnost rozhodnutí žalovaného. K tomu krajský soud odkázal na konkrétní judikaturu Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu.

[11] Krajský soud dodal, že formulace použité v prvostupňovém rozhodnutí, dle níž byly námitky žalobce „*neodůvodněné*“ namísto „*nedůvodné*“, je toliko nepřesností, která nemá vliv na zákonnost tohoto rozhodnutí. Ztotožnil se se závěrem žalovaného, že tato nepřesnost byla ovlivněna novelou § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, který ve znění účinném do 31. 12. 2023 označoval námitky jako „*neodůvodněné*“, a po novelizaci již jako „*nedůvodné*“.

[12] Důkaz snímky z portálu www.mapy.cz krajský soud neprovedl, neboť by nemohl přispět k dalšímu objasnění věci.

[13] Proti rozsudku krajského soudu podává žalobce (dále jen „*stěžovatel*“) kasační stížnost, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“).

[14] Stěžovatel namítá, že příkazové bloky nepopisují skutky dostatečně konkrétně, a tedy že nejsou způsobilými podklady pro záznam bodů do registru řidičů. Dále uvádí, že tím, že správní orgány a krajský soud hodnotily pravost podpisů na příkazových blocích,

postupovaly nezákonně a překročily pravomoc „*hodnotících subjektů*“. S ohledem na to, že přestupce podpisem příkazového bloku vyjadřuje souhlas s vydáním příkazového bloku a potvrzuje údaje v něm uvedené a jeho doručení, je „*nepochopitelná argumentace krajského soudu, že je vlastně úplně jedno, kde se podpis přestupce na bloku nachází*“. Závěr krajského soudu, dle něhož jsou stěžovatelovy námitky nevěrohodné, je jen neodůvodněnou spekulací.

[15] Specifikace míst spáchání přestupku je dle stěžovatele „*fatálním selháním*“. Důvody, které krajský soud vedly k tomu, že postačí vymezení místa spáchání přestupku jako „*Choteč X*“, považuje stěžovatel za spekulace. Krajský soud ani správní orgány přitom „*nemají co spekulovat a pomocí ničím nepodložených spekulativních názorů si dotvářet pravděpodobné příběhy či údaje, které mají být součástí rozhodnutí*“. Speklativní je podle stěžovatele také závěr, dle něhož rozpory mezi časy spáchání přestupků uvedenými v příkazových blocích a oznámeních policie o uložení pokuty nemohou vést k záměně skutku s jiným skutkem. Stěžovatel zdůrazňuje, že krajský soud existenci časových rozporů nezpochybnil.

[16] Dále stěžovatel namítá, že se správní orgány nevypořádaly s jeho důkazními návrhy. Pokud krajský soud připustil, že žalovaný tímto postupem zatížil řízení vadou, měl rozhodnutí žalovaného zrušit. Dle stěžovatele se žalovaný dále nevypořádal s odvolací námitkou, podle které městský úřad shledal námitky proti záznamu bodů v registru řidičů „*neodůvodněnými*“, ačkoli je stěžovatel odůvodnil velice podrobně. Také pro tuto vadu odvolacího řízení měl krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušit.

[17] Krajský soud se podle stěžovatele dopustil pochybení tím, že neprovedl důkaz snímky z portálu www.mapy.cz. Rovněž se dostatečně nevypořádal s žalobní argumentací.

[18] Stěžovatel nerozporuje, že by se dopustil přestupku, i pokud by v Pardubicích v ulici Husova před domem č. p. 1116 byla nejvyšší povolená rychlost 50 km/h (jak konstatoval krajský soud). V takovém případě by však nejvyšší dovolenou rychlost překročil jen o 7 km/h. Byl nicméně shledán vinným z přestupku spočívajícím v překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 17 km/h.

[19] Dále v kasační stížnosti stěžovatel opakuje žalobní námitky, dle kterých jednotlivé příkazové bloky nemohou být způsobilými podklady pro záznam bodů v registru řidičů.

[20] Stěžovatel též navrhuje, aby Nejvyšší správní soud provedl důkaz všemi listinami, které jsou součástí správního spisu.

[21] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že se k námitkám stran podpisů příkazových bloků, specifikace míst spáchání přestupků, rozporů v časových údajích, a absence dalších zákonných náležitostí příkazových bloků, vyjádřil ve svém rozhodnutí. K tvrzení, že se městský úřad dopustil pochybení, pokud shledal námitky proti záznamu bodů v registru řidičů „*neodůvodněnými*“, uvádí, že se jedná pouze o „*jazykovou chybu*“. Žalovaný se ztotožňuje s napadeným rozsudkem a navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

[22] Nejvyšší správní soud nejdříve hodnotil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 102, věta první s. ř. s.), proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je řádně zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

pokračování

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 3, věta před středníkem s. ř. s.) a z důvodů v ní uvedených (§ 109 odst. 4, věta před středníkem s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z § 109 odst. 2, věty první s. ř. s.

[23] Kasační stížnost není důvodná.

[24] Úvodem Nejvyšší správní soud konstatuje, že obsahem kasační stížnosti (čítající 22 stran textu) je převážně opakování žalobní argumentace týkající se vad jednotlivých příkazových bloků, zatímco námitky směřující proti stěžejním závěrům napadeného rozsudku jsou strohé a obecné. Kasační argumentace jako celek působí značně nesourodě a chaoticky, čímž znesnadňuje soudní přezkum. Nejvyšší správní soud tak reaguje jen na klíčové argumenty, které stěžovatel uplatnil a které jsou z textu kasační stížnosti vůbec patrné a pro posouzení věci relevantní (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2023, č. j. 10 Afs 120/2020-118; všechna zde citovaná judikatura je dostupná na www.nssoud.cz).

[25] Stěžovatel namítá, že se krajský soud nedostatečně vypořádal s žalobní argumentací. Tím namítá *de facto* nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku pro nedostatek důvodů, tedy kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Případnou nepřezkoumatelností rozsudku je Nejvyšší správní soud povinen se podle § 109 odst. 4 s. ř. s. zabývat z úřední povinnosti, tedy i bez námítky stěžovatele. Vlastní přezkum rozsudku je pak možný pouze za předpokladu, že splňuje kritéria přezkoumatelnosti, tedy že je srozumitelný a vychází z důvodů, z nichž je zřejmé, proč krajský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku jeho rozhodnutí.

[26] Krajský soud se v projednávané věci vypořádal se všemi podstatnými žalobními námitkami a z odůvodnění napadeného rozsudku je patrné, jakými úvahami se řídil a k jakým závěrům dospěl. Dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu nemají správní soudy povinnost reagovat na každou dílčí argumentaci účastníka řízení a tu obsáhle vyvracet. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace jako celku (srov. rozsudky ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19, či ze dne 18. 12. 2023, č. j. 5 As 256/2022-67). Těmto požadavkům krajský soud dostal. Mimo jiné dostatečně vysvětlil, proč považuje tvrzení o nepravosti podpisů stěžovatele na příkazových blocích za nevěrohodné. Konstatoval, že stěžovatel se dopustil šesti přestupků, přičemž je nepravděpodobné, že by šest různých policistů či strážníků městské policie uložilo pokuty příkazem na místě, aniž by žalobce s rozhodnutím příkazem na místě souhlasil (viz odstavec 39 napadeného rozsudku). Nejvyšší správní soud tak napadený rozsudek nepřezkoumatelným neshledal.

[27] Dále stěžovatel namítá, že krajský soud pochybil, jelikož neprovedl důkaz snímky z portálu www.mapy.cz. Tím *de facto* namítá, že krajský soud zatížil řízení vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Také touto vadou je Nejvyšší správní soud povinen se zabývat z úřední povinnosti, i bez námítky stěžovatele. Stěžovatel navrhl provedení důkazu snímky z portálu www.mapy.cz v souvislosti s tvrzením, že v Pardubicích v ulici Husova před budovou č. p. 1116 je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, a nikoliv jen 40 km/h. Krajský soud v odstavci 50 napadeného rozsudku vysvětlil, že se s tímto tvrzením neztotožňuje,

jelikož místní úprava provozu končí s koncem hranice křižovatky, přičemž v posuzované věci je před i za křižovatkou umístěna svislá značka B 20a, která stanovuje nejvyšší dovolenou rychlost 40 km/h. V odstavci 59 napadeného rozsudku pak konstatoval, že stěžovatelem navržený důkaz neprovedl, jelikož nemohl přispět k dalšímu objasnění věci. Nejvyšší správní soud s tímto závěrem krajského soudu souhlasí. Nadto, jak bude vysvětleno dále v tomto rozsudku, v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nelze úspěšně uplatňovat námitky proti skutkovým zjištěním učiněným v řízení o přestupku. Právě zpochybnění zjištěného skutkového stavu přitom bylo cílem důkazního návrhu stěžovatele.

[28] Dle stěžovatele se krajský soud dopustil pochybení také tím, že sám hodnotil pravost stěžovatelova podpisu na příkazových blocích, aniž by ustanovil znalce z oboru písmoznalectví. I tato námitka je námitkou vady řízení, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Krajský soud v napadeném rozsudku konstatoval, že pouhá ničím nepodložená tvrzení o nepodepsání příkazových bloků sama o sobě nepostačují pro ustanovení znalce z oboru písmoznalectví. Nejvyšší správní soud ve spisu krajského soudu ověřil, že stěžovatel považoval příkazové bloky za nezpůsobilé podklady pro záznam bodů do registru řidičů zejména proto, že se podpis nenacházel na místě k tomu označeném. K této argumentaci připojil jen strohé konstatování, že *„pokud je nějaký podpis na bloku jinde než v místě pro podpis přestupce, není to podpis žalobce“*. Nejvyšší správní soud se tak ztotožňuje s krajským soudem, že stěžovatel neuplatnil dostatečně konkrétní tvrzení, kterými by pravost podpisů na příkazových blocích zpochybnil. Krajský soud tudíž nebyl povinen ustanovit znalce z oboru písmoznalectví.

[29] Kasační důvod ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. tedy není dán.

[30] Stěžovatel namítá, že podpis přestupce se na příkazovém bloku musí nacházet na místě, které je k tomu určeno. Zákon o silničním provozu v § 92 odst. 4 písm. d) stanovuje, že v příkazovém bloku v listinné podobě musí být uveden vlastnoruční podpis obviněného. Dle § 92 odst. 2 zákona o silničním provozu se vlastnoručním podpisem příkazového bloku příkaz na místě stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Příkazový blok, na kterém chybí podpis přestupce, tedy není pravomocným rozhodnutím a nemůže být ani způsobilým podkladem pro zápis bodů do registru řidičů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 3. 2023, č. j. 7 As 13/2023-26).

[31] Stěžovatel však přímo a konkrétně netvrdí, že by na příkazovém bloku nebyl jeho podpis vůbec, byť kasační stížnost obsahuje zavádějící obecné úvahy např. o vadě příkazového bloku, na němž podpis *„chybí“* (viz poslední část IV. odstavce, na str. 6 kasační stížnosti). Konkrétněji však jen uvádí, že příkazový blok neobsahuje stanovené náležitosti, jelikož **stěžovatelův podpis není umístěn v příslušné „kolonce“**. Jak však uvedl správně již krajský soud, povinnost, aby byl podpis přestupce uveden na konkrétním místě příkazového bloku, ze zákona o silničním provozu nevyplývá. Podstatné je, že příkazové bloky stěžovatelův podpis obsahují, ať už na jakémkoli místě. Stěžovatel vlastnoručním podpisem vyjádřil souhlas se zjištěným stavem věci, právní kvalifikací skutku, výši uložené pokuty a vydáním příkazového bloku (§ 91 odst. 1 zákona o silničním provozu), a to i pokud se podpis nachází jinde, než přesně na k tomu určeném místě. Příkazové bloky jsou tak způsobilými podklady pro záznam bodů do registru řidičů. Ostatně, stěžovatel ani v kasační

pokračování

stížnosti nevysvětluje, proč příkazové bloky podepisoval (byť na jiném, než k tomu vyznačeném místě), pokud s rozhodnutím formou příkazu na místě nesouhlasil, respektive proč svůj nesouhlas s vydáním příkazu na místě vyjádřil podpisem příkazového bloku na jiném než k tomu určeném místě. Také zdejšímu soudu se tak stěžovatelova argumentace jeví jako účelová a nevěrohodná.

[32] Nesprávný je dle stěžovatele také závěr krajského soudu, že specifikace místa spáchání přestupku jako „*Choteč X*“ je dostatečně konkrétní. Nejvyšší správní soud připomíná, že i v příkazovém bloku je třeba konkrétní jednání konkrétní osoby popsat natolik jednoznačně a určitě, aby nebylo zaměnitelné s jiným jednáním (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, a ze dne 25. 2. 2021, č. j. 9 As 12/2021-56). Údaje sloužící k popisu skutku, tedy zejména čas, místo a způsob jeho spáchání, je třeba hodnotit komplexně; případná nepřesnost jednoho z těchto údajů nemusí nutně vést k nezpůsobilosti příkazového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru řidičů. Uvedené platí zejména s přihlédnutím ke specifikům ukládání pokuty příkazem na místě (srov. již výše citovaný rozsudek č. j. 7 As 94/2012-20).

[33] V příkazovém bloku ze dne 1. 10. 2021 je skutek specifikován takto: „*01. 10. 21 10:06; Choteč X; 50/65/62 km/h; § 18/4 z. č. 361/2000 Sb.*“ Právní kvalifikace je uvedena jako „*§ 125c/1 f 4 zák. č. 361/21000 Sb.*“ Nejvyšší správní soud s ohledem na nižší nároky kladené judikaturou na obsahové náležitosti příkazového bloku coby zjednodušeného rozhodnutí považuje takové vymezení skutku za dostatečné, neboť s přihlédnutím ke všem uvedeným údajům je skutek popsán tak, že jej nelze zaměnit s jiným. Současně je z příkazového bloku zřejmé, jak bylo jednání stěžovatele právně kvalifikováno a jaký počet bodů mu má tedy být za tento přestupek zaznamenán do registru řidičů. Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovatel netvrdí, že by se přestupku dopustil jinde, než v Chotči v Pardubickém kraji; pouze uvádí, že krajský soud „*spekuluje*“, aniž by sám poskytl vysvětlení tuto údajnou „*spekulaci*“ zpochybňující. Ani tuto kasační námitku tak Nejvyšší správní soud neshledává důvodnou.

[34] Na způsobilost příkazových bloků jako podkladových rozhodnutí pro záznam bodů do registru řidičů nemají vliv ani stěžovatelem zmiňované rozpory v časech spáchání přestupků. V příkazovém bloku ze dne 7. 9. 2020 je uvedeno, že přestupek byl spáchán ve 14:33 hod., zatímco dle oznámení o uložení pokuty byl přestupek spáchán ve 14:35 hod. Podle příkazového bloku ze dne 14. 2. 2022 pak stěžovatel přestupek spáchal ve 14:25 hod., zatímco v oznámení o uložení pokuty je uveden čas 14:28 hod. Z ostatních údajů uvedených v dotčených příkazových blocích a oznámeních o uložení pokuty (zejména z místa spáchání přestupku, popisu jednání, kterým byl přestupek spáchán, identifikace vozidla, právní kvalifikace či identifikace příkazového bloku) je nicméně zřejmé, že se v obou případech oznámení o uložení pokuty týká téhož skutku, jako příkazový blok. Samotné drobné odchylky v časových údajích spáchání přestupků nemají vliv na způsobilost těchto dokumentů být podklady pro záznam bodů do registru řidičů. Z kasační argumentace je navíc patrné, že ani stěžovatel neměl pochybnost o tom, že se v obou případech oznámení o uložení pokuty týká téhož skutku jako příkazový blok. Tato kasační námitka tedy rovněž není důvodná.

[35] Dále stěžovatel namítá, že je podstatné, jaká byla nejvyšší dovolená rychlost v místě, kde se dle příkazového bloku ze dne 7. 9. 2020 dopustil přestupku spočívajícího

v překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 10 km/h a více. Nejvyšší správní soud uvádí, že ustálená judikatura tohoto soudu důsledně rozlišuje řízení o jednotlivých přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. V řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů lze zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné moci), zda byl záznam v registru řidičů proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení dle přílohy k zákonu o silničním provozu. Správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam v registru řidičů proveden, v tomto řízení správní orgán zásadně nepřezkoumává; na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. rozsudky ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, a ze dne 1. 12. 2022, č. j. 10 As 261/2021-34). V řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů tak nelze úspěšně uplatnit námitky proti skutkovým závěrům a právnímu posouzení obsaženému v příkazovém bloku, neboť směřují proti pravomocnému rozhodnutí vydanému jiným orgánem v jiném řízení (srov. rozsudek ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16).

[36] Stěžovatel udělením souhlasu s uložením pokuty příkazem na místě souhlasil také s tím, že údaje uvedené na příkazovém bloku souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že skutkový stav byl zjištěn úplně a že mu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání. Svůj souhlas stěžovatel stvrdil vlastnoručním podpisem. Pokud měl stěžovatel jakékoli pochybnosti o skutkových zjištěních či právní kvalifikaci, nic mu nebránilo vyjádřit s vydáním příkazu na místě nesouhlas (minimálně tím, že odmítne příkazový blok podepsat) a využít svého práva na zahájení standardního správního řízení. V takovém správním řízení (a případně poté v soudním řízení správním) pak mohl vznášet námitky týkající se samotného přestupkového jednání. Pokud tak neučinil, nemůže následky svého opomenutí „zhojit“ uplatněním týchž námitek v nynějším řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů.

[37] S ohledem na předmět nynějšího řízení se krajský soud neměl námitkou nedostatečně zjištěného skutkového stavu, resp. nesprávné právní kvalifikace vůbec zabývat. Krajský soud tím, že uvedenou námitku věcně vypořádal, poskytl stěžovateli určitý „procesní nadstandard“. Kasační argumentace napadající tyto závěry krajského soudu však není pro posouzení věci relevantní, jelikož i pokud by byla důvodná, neměla by vliv na zákonnost výroku napadeného rozsudku. Nejvyšší správní soud se jí tak dále podrobněji nezabýval.

[38] Zbývající část kasační argumentace je pouhým zopakováním námitek žalobních, aniž by stěžovatel věcně polemizoval s jejich vypořádáním ze strany krajského soudu. Kasační stížnost je však opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu (§ 102 s. ř. s.) a důvody, které v ní lze s úspěchem uplatnit, se tak musí upínat právě k tomuto rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007, č. j. 8 Afs 53/2005-59). Jinými slovy, „[u]vedení konkrétních stížných námitek [...] nelze nahradit zopakováním námitek uplatněných v odvolání nebo v žalobě, neboť odvolací a žalobní námitky směřovaly proti jiným rozhodnutím, než je rozhodnutí přezkoumávané Nejvyšším správním soudem“ (viz rozsudek tohoto soudu ze dne 26. 10. 2007, č. j. 8 Afs 106/2006-58). Tato stěžovatelem uplatněná tvrzení nesměřují proti přezkoumávanému rozsudku, ve kterém stěžovatel obdržel odpověď na jím uplatněnou

pokračování

žalobní argumentaci. Krajský soud se mimo jiné zabýval tvrzenou vadou správního řízení spočívající v neprovedení některých důkazů (viz odstavce 52 až 58 napadeného rozsudku), jakož i tvrzením o nevypořádání odvolací námitky, dle níž městský úřad nesprávně konstatoval, že námitky stěžovatele jsou „*neodůvodněné*“ (viz odstavec 60 napadeného rozsudku). Tyto námitky tedy nejsou námitkami ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. a Nejvyšší správní soud se jimi nezabýval (srov. usnesení tohoto soudu ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS).

[39] Nejvyšší správní soud neprovedl k důkazu „*všechny listiny obsažené v příslušném správním spise*“, jak navrhoval stěžovatel, neboť správním spisem se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

[40] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nedůvodnou, zamítl ji za podmínek vyplývajících z § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s.

[41] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. Toto právo by měl procesně úspěšný žalovaný, kterému však v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 21. srpna 2025

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu